

‘Jin Jiyan Azadî’ diruşmeya şoreşa jinê ya serdemê ye

Felsefeya Jin, Jiyan, Azadî veguherî bingeheke ji bo bideştxiştina jiyaneke bi rûmet ji bo tevahî kesên ku daxwaza aşti û azadiyê dikin herwiha hate diyar kirin ku Jin Jiyan Azadî felsefa şikandina qeyd û bendê bindestiya jinê ye.

Jîn Hisên/ Qamişlo		
Buhar Ewrîn	Melîka Hesaf	
be.” (Rêber Apo, Nîsana 1989) wê demê şoreşa ku li derdorê Jin Jiyan Azadî pêşdikeve şoreşek civakî û çandî ye û bi wateyek din şoreşa fikir û wîcdanî ye.” Buhar Ewrîn wiha domand:” Jin, Jiyan, Azadî li ser bingeha bedewî, exlaq û civakîbûyîn li hemberî hişmendiya desthilatdare ku îfadeyê tunebûn û kirêftîyê ye, ji bo wê her dirûşmeyek xwedî îdeolojiyeke ku xwe dispêre wê berhemê dîrokî ye ku bi peyva îfade dibe. Jin, Jiyan, Azadî jî xwedî vê karakterê ye û bi qasî ku balkêş û diguherîne di heman demê de weke Rêbertî jî pênase kirî “formûlek efsûnîy e” ku karaktera sereke a şoreşa Kurdistanê diyar dike û hemû deriyê ber bi azadiyê vedike. Ya girîng ew e ku bikarin şêwazê têkoşinê li hemberî sistemê ku xwe bi awayên cuda ji nû ve ava dike, pêş bixin û li gorî pêwistiya serdemê xwe bi fikir, bername û stratîjî gurçûpêç bikin.”		
‘Jin, Jiyan, Azadî avakirina yekîtiya jinan e’		
Buhar Ewrîn dibêje ku Jin, Jiyan, Azadî di tevegira azadiya jinên Kurd de weke dirûşma têkoşîn, berxwedan û baweriyê wê axivîn. Endama Akademiya Jineolojî Bi-har Ewrîn wiha dest bi axaftina xwe kir:” Felsefa Jin, Jiyan, Azadî xwe dispêrê çand û kevneşopîyek kûr a civakî û dîrokî ku divê ji hev neyê qut kirin. Ji ber vê ger em Jin, Jiyan, Azadî tenê weke dirûşmeyek binirxînin yê nerast be. Di rastî de Jin, Jiyan, Azadî pîvanê azadiyê ya sedsala 21ê ye. Heya jin ji pozîsyona koletî, zayenda duyemîn û bireserbûnê dernekeve em nikarin qala jiyaneke bi wate û azad bikin; angojina azad jî tê wateya civakek azad. Çawa ku Rêber Apo jî balkişandî ser vê girîngiyê. ” ez her tim dibêjim jin perçeyek jiyaneê ya jêvengere. Lê divê were piştrast kirin ku ew ne tenê weke perçeyek bireser her wiha mijarek hişmendî û diyarkere. Ji ber vê yekê çareserîya ku em pêşkêşî we dikin ne tenê ji bo we, pêwîste hemû civak azad		
‘Ji bo pêkhatina şoreşê		

şand ser rola Jineolojî di nava van şoreşan de û wiha anî ser ziman:”Rola jineolojî di van şoreşan de pêşxistina civaknasiya azadiya şoreşên sedsala 21’an û hemû lêkolîn û xebatê wê ji bo avakirina sistemek alternatîf e. Ev pergala alternatîf li ser esasê siyaseta demokratîk, aboriya komînal, civakbûn, hevgtirtin û nîrxên etîk û estetîk e. Bi berxwedan û têkoşîna azadiya jinê ya li hemû cîhanê derketiye holê ku tenê bi hin zagon û reformên di nava sistemê de ne pêkane ku encamên tê xwestin werin bidestxistin. Ji ber ku pergala bavîksalarî û şaristaniya dewletparêz mayîndebûna xwe dispêre rewşa jinê ya heyî. Di van kêliyên dîrokî de hevgtirtina jinan dikare bibe navenda têkoşîna hevbeş ê jinan li dijî zilma dîrokî û sistematîk li ser jinê. Îsrar û biryar ji bo azadî dikare gelek guhertina

‘Jin li dora raman û felsefeya Rêber Apo kom bûn’

Melîka Hesaf wiha domand: “Jinan li dora fikir û ramanê Rêber Apo kom bûn û cihê xwe girtin û pêşketin di kesayet û ramanê xwe de çêkir, xwe bi hêz kir êdî kes nika-re mafên wê jê bigre, berpirsiyartî û erkên dikeve ser milê wê bi cih tîne, bi vîn û îradeyêke xurt jinê di nava vê şoreşê de xwe îsbat kir

ava bike. Li aliyekî din rêveberiya Weqfa Jinê li bajarê Qamişlo Melîka Hesaf jî da zanîn ku Felsefeya Jin, Jiyan, Azadî veguherî bingeheke ji bo bidestxistina jiyaneke bi rûmet ji bo tevahî kesên ku daxwaza aşti û azadiyê dikin û wiha berdewam kir:” Jin bingeha civak û malbatê ye, jin ji destpêka mirovahiyê de herdem di nava tevgerê de bû ji bo mafê xwe biparêze, her tişt di destê jinê de bû wekhevî û edalet jî serdest bû. Bi derketina desthilatdariyê û pergala bavîksalarî mafê jinê hate winda kirin û jin kirin amûrek tenê ji bo karên malê û anîna zarokan û hwd.. û li ser vê zîhnîyetê jiyana hate berdewam kirin. Êdî jinê nema pîrsa mafê xwe kir yanî fikra wê hate sînordar kirin di hin tiştan de.

‘Bi felsefeya Jin, Jiyan, Azadî xebat hate meşandin’

Melîka Hesaf wiha pê de çû:” Îro bi sayafikir û felsefeya Rêber Ab-

Leyla Weşûkanî

Di van kêliyan de çiyayê Zagrosa bilind û bedewe , hate bîra min û ez van hastên xwe yên bêrî kirinê, wiha bi lênûsa xwe re pareve dikim û di bêjim: Çiyayê pîroz û bi nav û deng xweza ku ez, niha di nava rêze zinarên tede wek xezalekê bi bezyama û min çirvîtik vedaba. Xweska ew rojên berê vegeryaban û ez li ser serê, Govendê û Çarçêla bi bezyama û paşî çûbama, Gerdiya û girê Ronahî û min ji hevalan re qala wan rojên berê kiriba. Ey Zagros ez xwe hazir dikim ku, careke din vegerim ware te yê şêrîn lê qet ez nikarim, wan hevalên wê demê vegerînim û ev jî, ciyê xembariya min e. Em gerîla bi biranînên şehîdan û rojên, zor û zehmet re jiyana dikin û heger ku ew nebana, teqez em ê jî nebana: Ew rojên dîrokî me li ser piyan digirin û hêz didin me. Di van kêliyên ku ez vê nivîsê di nivîsinim de, biranînek ji salên berê hate bîra min û ez ê parve- bikim: Ev biranîna min di sala 1997 an de li Zagrosê û bi taybet jî, li derûdora qada Avaşînê çêbûye û bandora xwe, ya hestiyarî gelekî li ser min hêlaye û ev biranîna min jî li, ser hevalên gerîla yên, gaziye û ez di xwazim qala wê pêvajoyê bikim. Di sala 1997 an de rêxistinê piroja çandî ji gerîla re, tengasî û engel çêdikirin û bi van sedeman, xelkê Başûr nikarîn karekî ji gerîlan re bikin. Bi taybet jî di salên 1996 an û 1997 an de û dema ku pêşmergeên xiyanetkar di zanîn, ku kesek bi mere xebat dike yan wî di kuştin yan jî

di revandin. Li ser van bingehan gelek sazî hatin çêkirin û ji bo parastina van sazîyan, jî sazîyên parastinê hatin amade kirin; wê sê komên hevalan li ser sê giran hatibana bi, cih kirin û li her girekî jî wê doçkayek hatiba bi cih kirin. Piraniya sazîyan li derûdora qada Çemço di man û wê demê, jî çamço girêdayî Zagrosê bû; ji xwe çemço niha giurêdayî herêma Zapê ye. Gelek sazîyên vê qadê hatin çêkirin û gelek, hevalên jin jî di qadê de ciyê xwe girtin: Ji ber hejmara hevalan di qadê de zêde, bû teqez gerek bû ku parastina qadê jî bi hêz be û li ser vê bingeşê sê komên hevalan, li sê girên sitiratişkî de hatin bi cih kirin. Li wan sê giran de jî sê doşka hatin bi cih kirin û hevalên, rewşa wan a fizîkî guncav li wan giran hatin bi cih kirin. Hevalên ku wê li wan giran bi cih bibana wê, du komên hevalên jin bana û komek jî wê hevalên xort bana; hevala Tekoşîn Dêrika Hem-kû li ser girekî fermendar bû: Hevala Tekoşîn beriya niha carekê şehîd, hatibû îlankirin û di heman operasyonê de jî, şehîd dikeve. Hevala Tekoşîn wê operasyonê tevahî beşdar bû, heyanî demsala payîzê û piştî bi dawî kirina operesona dewleta Tirk, tevî hevalan derbasî herêma Xakurkê dibe û di kenarê rêze zincîra zinarên Şekîf de, di nava berfê de şehîd dikeve. Şehadeta hevala Tekoşîn gelekî giran bû, pir zehmete şehadetek wiha: Li ser girê duyemîn jî hevalek ji Dêrsimê di sekinî, lê ez niha ji heval xeberdar nînim û girê siyemîn jî yê hevalên Xort şehîd Sîpan Efrîn di sekinî. Hevalê Sîpan jî kevin bû gelekî jî şareza û ji xwe, bawer bû. Hevalê Sîpan jî di sala 1999 an de,

jî hêza xwe, zêdetir dikir. Tişt a gerek me pêkanîba jî tenê bi dizî xwe gihandiba, ser serê çiyayê Çarçêla lê mixabin ew jî pir zor û xeternak bû, naxwe tenê yek riya me dima û ew, jî xwe di nava dijmin de bi hunerek mezin, veşartin bû. Piştî ku em ji cem hevalên gazî bi rê ketin, em derbasî qada Herkî bûn û hejmara me 41 heval bû, ji xwe koma me ya mezin jî hemû hevalên jin bûn. Bi sedema ku me qad nasne dikir 2 hevalên xort, wek rêzan bi koma hevalên jin re tevger dikirin, lê mixabin belafirên şer yên Tirkan li me dan û 7 heval şehîd ketin û 4 heval jî birîndar bûn, me hevalên şehîd veşartin û birîndar jî, li ciyek bi me bihişe, meyê bi xwe û wan de teqandiba. Li kaniya ga hejmara me hate zêde kirin û em bûn du kom komek em hevalên jin bûn û komek jî hevalên xort bûn, ji xwe piştê demekê hevîlên rêveberiyê gazî me, kirin û gotin wan re, hin azûqan kombikin ji xwe her roj em li erkan bûn. Ji xwe her ku dem dirêj dibû di hevalan de, westandin dihate çêkirin û dijmin

de. Pêşmergeên Berzanî yên der exlaqê mirovî xwe, ji xizmeta dijmin re berdan her cih û newalê de. Xiyanetkaran xwe berdan kenarên çemê Avaşînê û ciyê hevalên birîndar û gazî dtîin û heval şehîd kirin. Bi rengêkî hovane şeval şehîd xistin û heyanî hinek hevalên gazî xwestin ku xwe bavêjin çemê Avaşînê; jî pêşmerge wan digirin û di avê de, wan di fetîsinin. Bi rastî hovitiyek wiha li tu devera cîhanê çênebûye û ez bawerim wê çênebe jî, lê li cem KDP ê hate çêkirin û ev jî bê exlaqiya herî mezine di derheqê, mirovahiyê de. Ji ber ku hevalên gazî wek çend beşan xwe bi, cih kiribûn û dema pêşmereg êrîşî ser wan dikin ew bomba xwe, bi xwe de teqînin û wiha şehîd di kevin. Ew qebheta ku pêşmergan bi serê hevalên gazî de kirin rûyê mirovan jî ber sor dibe, Jê mixabin Berzanî û eşîra xwe fêrî xiyanetê bûne û ji bo, wan bûyerek pir xwezayî ye û heq kirine ku mirov ji wan re, her çi bibêje di nerîna min de ku ji dijmin zêdetir, ew bi mere dijminatîyê dikin û gerek em tolê ji wan bigirin.

‘Çand û hunera me, nasnameya me ye’

Bîrûc Resûl/Qamişlo

Hevseroka Tev-Çand Sumeya Mihemed da zanin ku bi armanca pêşxistin û parastina çand û hunera gelên Bakur û Rojhilatê Sûriyê ya resen, Tev-Çand xebatên xwe didomîne û got, “Em bang li hemû gelê kurd li her çar parçeyên Kurdistanê dikin ku xwedî li çand û hunera xwe derkevin, ji ber ku çand û hunera me nasnemeya me ye.”

Tevgera Çand û Hunera Netewa Demokratîk a Mezopotamiya(TEV-ÇAND) yek ji tevger û bizaveke hunerî û çandî ye ku di sala 2006’an li Rojava hatiye damezrandin û gelek kar û xebatên hejîa daye meşandin. Derbarê piroje, kar û xebatên Tev-Çand de, hevseroka Tev-Çand a Bakur û Rojhilatê Suriyê Sumeya Mihemed ji Rojnameya me re axivî.

Girêdana gel bi çand û huner e xwe ve

heman demê de wê perwerdeyên rêxistinî werin dayin, ji ber ku me xwest girîngiyê bidin aliyê berwerdê. Heya niha kar û xebatên Tev-Çand li ser asta Bakur û Rojhilatê Suriyê bi awayekî baş û aktîf derbas dibe, li gorî rewşa ku li herêemê derbas dibe ji aliyê êriş û şerê taybet ve, lê em dikarin bêjin ku gel bi çand û hunera xwe me heya astêkî bilid ve hatiya girêdan û her ku diçe di milê pirojeye û çalakîyên çandî û hunerî berfer dibe.”

Piroje

Sumeya di berdewamiya axaftina xwe de wiha got: “Me wekî Tev-Çand 3’ê dewreyên girtî li ser asta Bakur û Rojhilatê Suriyê bi zimanî kurdî da destpêkirin, piştî wê jî perwerdeyên fikirî û piratîkî li hunerighê hat dayin ew jî nêzî 3’ê mihan dewam kir. Niha jî pirojeyên ku em li ser dixebitin, ew jî pirojeyê me yên hunerighê ne, ev stranên herî dawî ku têne çêkirin bi

Çalakî

Sumeya mihemed da zanîn ku çalakîyên ji bo pêngava Azadiya fizîkî ya Rêber Apo berdewame û wiha got: “Çalakîyên Tev-Çand berdewamin, bi taybet ji bo pêngava Azadiya Rêber Apo ya fizîkî, nêzî 6 konser li sar asta cizîrê hat li darxistin û em ê li ser asta Bakur û Rojhilatê Suriyê jî konsaran li darbixin ji bo piştgiyîa Rêber Apo. Her wiha daxuyanî jî hatin dayin.”

‘Çand û huner eynika civakê ye’

Hevseroka Tev-Çand a Bakur û Rojhilatê Suriyê Sumeya Mihemed di dawîya axaftina xwe de wiha got: “Çand û huner eynika civakê ye, pêwîste em bi gevên mezin û aktîf tevbigerin. Di herî dawî bangewazîya me ji bo her çar parçeyên Kurdistanê heya ku xwedî li çand û hunera xwe derkevin, ji ber ku çand û hunera me nasnemeya me ye.”

‘Zagonên Terafîkî ji bo ewlehiya ajokar û welatiyan in’

Rêveberiya Terafîkê ya kantona Cizîrê, Ibrahim Xelîl diyar kir ku zagon û cezayên ku ji erebe û ajokaran re hatine destnîşankirin ji bo ewlehiya ajokar û welatiyan in. Herwiha Xelil da zanîn ku ew hewil didin pirsgirêkên tirafîkî çareser bikin, li aliyekî din jî pêwîste civak li gorî zagonan tevbigere.

Hemza Sêvo/ Qamişlo

Rûdanên terafîkî û nirxên cezayên ku li erebe û ajokaran tê birîn, li aliyekî din jî bikaranîna erebeyan ji hêla zarokan ve, herwiha hin mijarên din dibin sedema derxistina qezayên terafîkî. Têkildarî heman mijaran rêveberiya Terafîkê ya Kantona Cizîrê, Ibrahim Xelîl bersiva pirsên rojnameya me da û hevpeyvîn wiha bû:

-Sedem çi ye ku nirxê cezayên li ajokar, erebe û motoran tê birîn bilind e û hejamara cezayan gelek e?

Wekî em dizanin berî niha nirxê cezyayên ku li ser ajokar û erebeyan dihat birîn pir hindik bûn. Ev yek dihişt ku ajokar pi-raniya zagonên trafîkî bin pê bike, tevî ku hewldanên me ji bo pêşgirtina vê yekê hebû, lê belê dihat domandin. Em neçar bûn ku êdî nirxê cezayan bilind bikin. Dema ku nirxê cezayan kêmtir bûn, gelek ajokar derveyî zagonên terafîkê tevdigeriyan, eger cezayek lê bihata birîn, bandor lê nedikir. Ajokar za-gon bin pê dikir û rasterast cezayê ku lê hatibû pêkanîn, dida. Cezayên ku em pêk tînin tu cudahiye naxe navbera tu kesan de, ne kesên zengîn û ne yên din. Dibe ku cezayên bilind ne di xizmeta hin kesên belengaz de be, lê belê ev zagon û biryar ji bo selametiya wan ji rûdanên terafîkî ye. Dema ku nirxê ceza-yan bilind bû êdî ajokar neçar man ku li gorî sîstem, zagon û biryaran tevbigerin. Zagonên terafîkî jî tev ji bo rêkûpêkiya tevgera erebe û welatiyan e. Lewma pêwîste welatî û hemû ajokar li gorî zagonên terafîkê bimeşin.

-Hûn xeteriya ajotina zarokan ji erebe û motoran re çawa dinerxînin û zagonên di vê derbarê de çi qasî dikevin piratîkîyetê de?

Wekî tê zanîn li gorî zagonên terafîkî, qedexa ye ku temenê ajokar di bin 18'an re be. Yek ji sedemên pîrbûna diyardeya rûdanên terafîkî, ajokarên ku temenê wan di bin 18'an de ye û erbeyan diajonin. Di encamê de rûdan çêdibin, zererên canî û madî çêdibin, gelek caran ew kes jî ji yana xwe ji dest didin, hem zererê dîghînin xwe û hem jî didin derdora xwe. Ji ber vê yekê jî me hin biryarên tund di

-Di dema heyî de îşaretên terafîkî ye di çî rewşê de ne, gelo çima hertim jî xizmetê derdikevin û kengî wê ev mijar bê çareserkerin?

Destpêka ku me nîşaneyên

derheqê ajokarên temen biçûk de, da. Yek ji van biryaran ew e ku dema em pêrgî ajokarên biçûk tîen, eger erbe an jî mator pêre be, tê girtin. Herwiha jî belgeyekê ji kesên nêzîk yên ajokarên biçûk, eger bav anjî bira û hwd... be tê xwestin. Ev yek jî ji bo were tekezkirin ku careke din ev kesê zarok erebeyan neajone. Pêngava li dijî îşaretên rengîn yên terafîkê ji bo rêkûpêkdariya tevgera ajokar û mirovan xwedî girîngiyeke pir mezin e. Piştî ku îşaret ketin xizmetê de bi demeke kurt, êdî hin pirsgirêkên teknîkî derketin pêşiya îşaretan. Ev yek dihişt ku şaşıtiyan çêke di warê tevgera terafîkî de. Lewma me pêwîstî didît ku werin rawestandin. Ev bûye nêzî salekê, ji ber sedema pirsgirêkên teknîkî, îşaretên terafîkî hatine rawestanin. Ji ber tunebûna parçeyên teknîkî îşaretên, ew ji xizmetê hatine derxistin. Lê em tekez dikin ku hewldanên me ji bo peydakirina parçeyan hene û wê di rojên pêş de ev pirsgirinêk çareser bibe.

-Gelek rûdanên terafîkî li herêmê çêdibin, gelo sedem çi ye? Têkildarî vê pirsgirêkê çi biryar û riyên çareseriyê hatin destnîşankirin?

Pir sedem hene ku di hêla diyardeya rûdanên terafîkî zêde bibin, hejmara mezin a rûdanên trafîkê yek jê, ji ber nepabendbûna ajokaran bi biryarên destnîşankirî û nîşanên trafîkê ye. Yan jî gelek ajokar gelekî bi lez diajon û leza destnîşankirî ji erbeyan re derbas dikin. Herwiha diyardeyêke din a xeternak heye ku ew jî hin ajokar di bin bandora madeyên hişbir erebeyan da-jonin. Li aliyekî din jî kesên bi temen biçûk erebeyan dia-jon, hem jî di warê teknîkî de hin pirsgirêk di erebeyan de çêdibin û ajokar lênerîneke giştî ji erebeyan re çênakin. Di heman demê de hin ajokar bê ku qoçana ajotinê derxînin, hem zererê dîghînin xwe û hem jî didin derdora xwe. Ji ber vê yekê jî me hin biryarên tund di

Aştî û misilman

Hafiz Ahmet Turhalli

Roja yekê Îlonê roja cihanê ya aştîyê ye. Ji bo cihan karibe di nava aştîyêkê de biji, ev roj weke roja cihanê ya aştîyê hatiye binavkirin. Di yekê Îlona 1939'an de, şerê cihanê yê duyemîn destpêkîriye. Divê şerê zêdetirî şeşt milyon mirovî jiyana xwe ji dest daye. Qaşo bi mûnasebete wê rojê, roja aştî ya cihanê hatiye ragihandin. Di serdema me ya îro de mixabin aştîyêkî di nava cihana mirovahiye de xuya nake û her diçe şûrên şeqandî zêdetir tîen kişandin. Li gellekê deverên dinyayê şer ber-dewame û her diçe ev şerane zêdetir dibin.

Weke minakên rojane: Rûs û Ukranya, Îsraîl û Fîlîştîn, Kurdîstan ji xwe her tim dinava agir de maye û şer jê kêmtir nebuye, her diçe neyarekî aştîyê vê şerî dijî milletê me yê Kurd, kurtir û berfirehtir dikin.

Li başur, Bakur, Rojava û Rojhelatê Welatê mede, her kêliyêkî xwîn tê rêtin. Mixabin şerê hevdu tunnekirinê, herî zêde dinava me bawermendên ola Îslamî de pêş dikeve.

Ji Nijeryayê heta Afganîstanê şer, pevçûn û malwêranî berdewame.

Dewletên rojava Emerîka û Awropa, ji bo berdewamiya berjewendiyên xwe, şerên heyî gurtir dikin, daku karibin zêdetir qezencên maddî bidest bixin.

Cihana Îslamî de bi sedan salane şer û pevçûn bê navber berdewamin. Carna navxweyî û carna jî bi der û dora xwero, dinava şerdane. Şer, kuştin û malwêranî di cihana meya Îslamîde, buye weke çandekî olî û aştîjî weke qelsiyekî di jiyanêde tê ditin.

Xwedayê mezin di Qur'ana pîroz de bangî bawermendên Îslamê dike ji bo aştî û aramiyê. "Geli bawermendan; Tev bihevve bîkewin nava aştîyê! Li pêy gavên şeytan neçin: lewre ew dijminê we yê eşkere û naskirî ye." (Beqere 208)

Ligor vê ayetê hana kesê/kesa pey şer biçe, doza aştî û dadmendiye neke, lipey gavên şeytan dimêşe. Kesên li pey şeytan bimeşin nikarin bejin em lipey doza Îslamê dimeşin.

"Tenê kesê sodeqe dide, başî qencî dike û navbera mirovan de aştîyê pêk tîne. Jê re erekî mezin heye." (Nisa 114) "Xweda gazî we dike jibo welatê aştîyê". (Yûnis 25)

Li gor banga Xwedê divê hemû bawermendên Ola Îslamî, ji bo aştîyê kar û xebat bikin.

Ne ji bo kuştin, malwêranî u deşdanina ser erdû malê xelkê şer bikin.

Ev hişmendiya neha dinava me misil-manandeye ne hişmendi û bawerîya Îslamîye, ev hişmendiya deşhelatdarên nava meye. Divê zutirîn dem, em xwe jivê hişmendiya çewt rizgar bikin.

Li gor Îslamê şer û pevçûn neba-şin; divê hergav rê û rêbazên aştî û diyalogê biguhez werin girtin. Lewre şer têkşikandina hemu tişane. Cêkîş, aborî, zanebun, xweza, malbat û nirx hemu tîen tunnekirin. Heqîqet û rasîlê tî kuştin; derew, fesaadî, fitne û xapandin zêde dibin.

Mejiyê me bawermendan ewqas hatiye dagirkirin ku, wate û naveroka ola me, jibîniye hatiye berovajî kirin. Îslam tê wateya teslîmbûna heqîqeta Xwedê û jiyanekî aştîxwaz. Lê mixabin piştî koça Pêxemberê me Hz. Muhemmed sXl li ser, ew ol; bi amurê destê bendeyên deşhelatdarên. Ev ola ku naveroka wî hatiye valakirin, bu amurê belavkirina ser û dagirkirina xaka milletan. "Kê bihustekî erdê yekê bi zorê dest daye ser, heft qat zêdetirê wê erdê, ewê bi hushiyê wîve vere dali-qandin." (Buxarî, Mezalîm 13; Muslîm, Musaqat, 139-142)

Bi hêviya aştîyêkî mayinde, roja weya aştîya cihanê pîrozbe.

‘DAIŞ heremên dagirkirî ji xwe re kiriye navendên xwebirêxistinkirinê’

Endamê Femandariya Hêzên Sûriya Demokartîk (QSD) Çiya Firat diyar kir ku çeteyên DAIŞ'ê li herêmên dagirkirî bi serbest tevgerê dikin û ew herêm ji xwe re kirine navendên perwrde û rêxistinkirinê.

Amara Baran/ Qamişlo

Çeteyên DAIŞ'ê li ser destê QSD'ê li Baxozê têk çûn û cografîya ku li ser serwerî dimenşand, ji destê wan hat rizgarkirin. Endamên DAIŞ'ê ku revîyan, li ser hişmendiya DAIŞ'ê bi awayekî veşartî karê xwe yên tûndrew dewam kirin. Sedemên ku di destpêkê de çeteyên DAIŞ'ê pir zû pêş ket, artêşa Sûriyê û Iraqê bû. Ji ber ku herdû artêşan ji ber DAIŞ'ê revîyan û li ber xwe nedan. Hinek dewletan jî xeteriya DAIŞ'ê cidî negirtin. Hinek hêzan jî, çavê xwe ji wan girtin û xwestin wan ji bo xwe bikar bînin. DAIŞ'ê ji van welat û nêzîkatiyan sûd wergirt û bi lez pêşket. Neha jî çeteyên DAIŞ'ê bi îsrar in ku kiryarên xwe yên terorî dewam bikin. Çeteyan di demeke kin de ew-qas imkan bi dest xistin û bi deh hezaran çete ji welatên derve kom kirin. Piranî jî bi navê cîhad û xîlafeta îslamî rêxistin kirin û derbasî heremê kirin. Li aliye din jî hemû nirxên mirovahiye binpê kirin. Dixwaze mirovahiyê vegeirîna sedsala heftan û tevahiya ol, bawerî û qandan perçe bike. Şîdest û zordestî ji xwe re kir bingeh û li ser wê bingehê tevger kir.

Li Rojhilata navîn şer her diçe berfireh dibe

DAIŞ li hemberê mirovahiyê tevahiya kiryarên dijmirovî pêk tîne

DAIŞ niha mirovan dike kole, jinan ji xwe re wekî genîmeta şer dibîne, li hemberî mirovahiyê ti xirabî û şîdet nemaye ku pêk naniye. Ji bo wê pêwîste hemû welat li hemberî DAIŞ'ê tevbigerin û neheîlin ku ew ji van derfet û îmkanan sûde wer-bigre û li ser tevahiya mirovahiyê xeteriyê ava bike. Dewleteke wekî Tirkiyê û serokê wê Erdogan jî hişmendiya wan pir ne cuda ye. Ew nîşan dide ku xeta wê ya bingehîn olî ye, lê di rastiyê de nijatperstiya Tirk pir li pêşe û xwedî hişmendiyeke reş e. Ew piştgiriyê dide hemû kiryar û komkujîyan û wan rast dibîne. Heman komkujî û piştaftînen ku li ser kurdan dimeşîne. Ew jî çeteyên DAIŞ'ê zêdetir li ser kurdan komku-jiyan pêk tînin û dixwazin cografîya xwe firehtir bike. Dagirkeriya Tirk li Sûriyê ji DAIŞ'ê re herêm vekir û çete jî ji vê yekê sûde wergidrin. Dagirkeriya Tirk bi giranî êrişên xwe li ser herêma Rêveberiya

kom kiriye.

Li Iraqê artêşa navendî zêdetir koma Heşid Alşehbî heye, milîs hene Sûriye jî weke vana ye. Ji bo wê qasê ku pênasê dikin qasê xeteriya DAIŞ'ê dibînin nikarin bi hevve kordîne bikin enerjîya xwe istixbarata xwe bixin hereketê. Pêwîste derfet neyê dayîn ku DAIŞ xwe birêxistin bike, nefes bigre û çavkaniyên ku destekê didine wê werin qut kirin. Çeteyên DAIŞ'ê sûdê ji rewşa heyî digre û li ser sînorê dewletên herêmê tevgera û êrişên xwe berdewam dike. Ji milekî din ve jî ji ber ku hişmendi-ya netew dewletên rojhilata navîn naxwaze ku gelên wan zane bibin û xwe birêxistin bikin, ev yek jî dibe sedem ku xwe parastina cewherî nayê dîtin û gel li hemberî hemû zehmetiyên heyî bi tena serê xwe dimîne.

Dewleta tirk hemû derfet daye çeteyên DAIŞ'ê

Dewleta tirkîyê pêşiya DAIŞ'ê di serî de vekir û bêre hevkarî raste rast kir û sînorên xwe li pêşîya çûn û hatina çeteyên DAIŞ'ê vekir û ji tevahiya cihanê çeteyên DAIŞ'ê derbasî xaka Sûriyê bûn. Tirkiye xwest bi riya çeteyên DAIŞ'ê kurdan qir bike û hikumeta şamê hilweşîne û li şûna wê ixwan mislimîn bine ser desthilatiyê. Dagirkeriya tirk ji hemû milî ve Sûriyê talan kir û ji penaberên ku derbasî tirkîyê jî bûne sûd wergirt û ew li hemberî Ewropa û cihanê tevahî jî bikar anîn. Dagirkeriya tirk û bi riya çeteyên girêdayî wê di roja îro de teroreke cihanî dide meşandin û li hemberî wê yekê jî kes dengê xwe nake û xeteriya vê yekê nabîne.

Hêzên cihanî û heremî her yekî ji van hêzan li gorî berjewendiyên xwe çeteyên DAIŞ'ê bikar tînin û bi hevve jî hevkarîyên qirêj û ge-mar li ser hesabê gelên herêmê didin meşandin. Dagirkeriya Tirk jî heyanaî roja îro ji nakokiyên di navbera NATO û Rûsiyê de sûdê digre û li gorî wê tevdigere. Dagirkeriya tirk dema ku dît heremên di destê çeteyên DAIŞ'ê de yek bi yek ji destê wê derdikevin, di serî de li Kobanê xwest ku bi hemû hêza xwe bi ser bikeve, lê di encamê de û bi berxwedaniya gel kobanê neket û bi sêkay şervanên jî bi çeteyên DAIŞ'ê re ye. Tirkiyê bi hezaran çete li derdora xwe

derketin. Piştî rizgarkirina bajarê Kobanê jî çeteyên DAIŞ'ê hemleya rizgarkirina gundewarên Kobanê, Minbic, Reqa û dawiye jî Dêrezorê dest pêkir û bi encam bû. Dema ku dagirkeriya tirk dît ku bi riya çeteyên DAIŞ'ê nekarî kurdan dagirbike, bi xwe dest bi êriş û dagirkeriyê kir û ji Cerablos, Bab, Ezaz, Idlib, Efrîn, Serê kaniyê û Girê Spî kir. Li wan heremên ku dagirkeriya tik dagir kirine, bi sed hezaran gel bi darê zorê hate koç-ber kirin, gelek welatî hatin kuştin, girtin, îşkence kirin û gelek jin hatin binerdê van hemû herêman hatin talan kirin. Heyanî roja îro jî li wan herêmên ku ji milê dagirkeriya tirk ve hatiye dagirkirin qirkirina gel û xwezayê bê sînor tê meşandin û sûcên dij mirovî û xwezayê têne meşandin.

Her wiha dagirkeriya tirk di serî de çeteyên DAIŞ'ê û hemû hêzên çete hem li Sûriyê û gelek deverên mîna Lîbiya, Ezirbêcan, Nîcîriya û li başurê Kurdistanê li hemberî gelê kurd dike bikaranîn. Kiryarên ku dagirkeriya tirk dike û sûcên dijmirovî li ber çavê cihanê tevahî dide meşandin, lê kes dengê xwe jêre nake. Her hêzekê li gorî bejewendiyên xwe tev diger û di serî de çeteyên DAIŞ'ê li her devera ku bixwaze bikartîne û dixwaze gelê Kurd tevahî qir bike û hiş-mendiya xwe li ser cihanê tevahî serwer bike. Li hemberî vê hiş-mendiya dagirkeriya tirk ya ku li ser cihanê tevahî xeteriyeke mezin ava dike û bandora wê ji dîrokê ve heyanaî roja îro berdewame. Di serî de gelê Kurd û hemû gelên azadixwaz li hemberî vê yekê destê xwe bidin hev û her tim di nava kar, xebat û têkoşînê de bin û dawîya hişmendiya faşîst, nijat-perest û planên osmanîya kevin û ya nû bînin. Her wiha di serî de li Rojhilata Navîn û cihanê sistema Netewa Demokratîk, kunfederaliya demukratîk û rêveberiya xweser avakirin.

Partiya Rêkeftinê; Armanc û xebat

Sekreterê Partiya Rêkeftina Demokratîk a Kurdî ya Sûrî Fewzî Şingalî anî ser ziman ku Partiya Rêkeftinê partiyêke kurdî- kurdistanî û kurdî- sûrî ye. Herwiha Şingalî diyar kir ku ew ji bo çareserkirina doza kurdî li ser bingeha lihevkirineke siyasî xebata dîblomasî didin meşandin.

Reşo Mihemed/ Qamişlo

Partiya Rêkêfina Demokratîk a Kurdî ya Sûrî yek ji partiyên siyasî yên kurdî li Rojava ye ku di encamê rewşeke siyasî ya hestiyar de hatiye avakirin. Ev parti li ser pîvan û rêgezên siyasî yên taybet, xebata siyasî di de meşandin.

Di dema heyî de 8 nivîsgêhê vê partiyê li Bakur û Rojhilatê Sûrîyê û li Başûrê Kurdistanê jî hene. Di kongreyê damezirandinê de Salih Sofî wekî sekretêrê partiyê hat destnîşankirin, di kongra duyem de jî Nalîn Qînîr bû sekretêrê.

Herwiha ji kongreyê 3'an ve Fêwzî Şîngalî sekretêrê Partiya Rêkêfina Demokratîk a Kurdî ya Sûrî ye. Hêjayî gotinê ye ku her 4 salanê ev parti kongreya xwe li dar dixe û li gor rêzîknameya hundirîn a partiyê xebata siyasî dike.

Têkildarî avabûn û xebata siyasî ya Partiya Rêkêfina Demokratîk a Kurdî ya Sûrî, sekretêrê vê Fêwzî Şîngalî ji rojnameya me re axivî.

Avabûn û armanca Partiya Rêkeftinê

Fewzi Şingali di derbarê avabûn û armanca Partiya Rêkeftinê de wiha anî ser ziman: “Partiya Rêkeftina Demokratîk a Kurdî ya Sûrî destpê weke tevgerekê di sala 2004’an de li Silêmaniyê hate avakirin. Herwiha di sala 2007’an de bi kongreyekê weke partiyekê hate destnîşankirin.

Di encama Serhildana 12^ê Adarê ya ku di sala 2004'an de li Rojava rûda Partiya Rêkêftinê ava bû. Piştî ev serhildan çêbû, pêwîstiya kurdan bi tevger û partîyeke nû, rêbaz û hişmendîyeke nû hebû ku were damezrandin. Di rastîyê de wê demê tişta ku me weke kurdên Rojava'yê Kurdistanê nikaribû encameke baş ji wê serhildanê bi dest bigirin. Lewma da ku tevgerêk û partîyeke siyasî xebatekê ji bo doza kurdî bike hate damezrandin û armanca me ew bû. Ji ber zext û qedexekirina rêjîma Beisê ya wê demê xebata siyasî bi giştî ya tevger û partiyên kurdî bi awayekî veşartî dihat kirin. Ji ber vê yekê jî me di sala 2005'an de li Başûrê Kurdistanê xebata siyasî kir, bi rêkûpêkî û li gorî sistema hikumeta Başûr û Îraqê, karê dîplomasiyê yê Partiya Rêkêftinê da meşandin. Herwiha me dest bi derxistina Rojnameya Rêkêftinê bi zimanê erbi-kurdî kir, ev rojname li wir bi fermî bi awayekî mehane dihat derxistin, li Îraq û Başûr dihat belavkirin û hem jî me derbasî Rojava dikirin. ”

Rêbaz û mekanîzma xebata wê

Fewzî girêdayî rêbaz û mekanîzmeya ku Partiya Rêkeftina Demokratîk a Kurdî ya Sûrî li ser bingeha wê xebatê diblomasî dike wiha axivî: “Partiya me sistema Hemaheng(Sekretêr)-Hemahengî(Ofîsgeha siyasî)-Meclis(Endamên Desteya Navendî)

dide meşandin. Di kongireyên destpêk de tenê sistema Hemahengi û Meclis bu, lê di kongeriyê duyem de hate guherîn bi sistema Hemaheng - Hemahengi û Meclis. Partiya Rêkeftîne yek ji partiyên ku li ser bingeha lihevkerîneke siyasî xebat dike, ne lihevkerîna îdîyolojî û felsefî ye. Partiya Rêkeftîne partiyekê kurdi- sûrî ye, dikare bi ereb, suryan û hemû pêkhateyên Sûrîyê xebateke siyasî bide meşandin. Çiqasî ku îdîyolojî, bawerî û raman cuda bin, em dikarin di çarçove-yeke siyasî bigêjin rêkeftîne. Di heman demê de bi hemû aliyan siyasî yên Sûrîyê û pêkhateyên wê Sûrîyeke demokrat bîdest bixin. Di heman demê de rêgeza ku em li ser dîneşîn, bidawîkirina nakokî û pîrsîgîrêkên heytî di navbera kurdan, partî û tevgêrên kurdî de ye. Ev yek jî bi riya lihevkerîna siyasî tê pêkanîn, çî dibe bila bibe, Partiya Rêkeftîne hemû pîrsîgîrêkan dide aliyekî, xebata siyasî bîke û pîrsîgîrêkan çareser bike. ”

**Asta xebata siyasî ya partiyan
li hember derfeta ku Şoreşa
19'ê Tîrmehê afrand**

Sekretêrê Partiya Rêkeftina Demokratîk a Kurdî ya Sûrî, Fewzî Şingalî têkildarî derfeta ku piştî Şoreşa 19'ê Tîrmehê ji bo xebatên partiyên siyasî afrand û asta karê dîblomasî yê roja îro tê kirin wiha got: "Bê guman piştî ku aloziya

Sûriyê di ji heman demê de ji Şo-
reşa Rojava dest pê kir, guhertinekê
di hemû warên jiyânê di tevahiyê
Sûriyê çêbû. Di nav geşedanên
leşkerî û siyasî, derfetek ji bo me
weke partiyên siyasî li Rojava yê
Kurdistanê hat çêkirin. Êdî ew zexta
ku ji aliyê rêjîma Beisê û dewle-
ta Sûrî ve li ser kurdan, tevger û
partiyên siyasî dihat kirin. Ji bo me
êdî nema hewce dikir ku xebatên
xwe ya siyasî bi awayekî veşartî
bikin, an jî karê siyasî li derveyê
Rojava bikin. Tevhiya partiyên
kurdî wisa bûn, piştî şoreşê êdî
her partiyekê ofîs û şaxên xwe
vekirin. Partiya Rêkêftinê jî wîha
ew tevî Rêveberiya Xweser jî bûn
da ku bikaribin xebata siyasî bikin
ku bibe xizmeta civakê. Me erka

ser milê xwe kir ya wê demê, ji xwe hejmara partiyên wê demê re nêzi 12 partiyên bû. Bi demê re êdî hin bi hin gelekî zêdetir bûn. Li gor derfêtu ku di destê me de heyê xaniya, xebata siyasi pêwîst bi xebata siyasi ji wiha xurtir baya. Ji ber ku her çendî xebata siyasi xurt be, em ê ewqasî bikaribin çareseriyê siyasi, di çarçoveya kurdî-netewî Kurdistanî û kurdî- sûrî pêk binin. "

mijara sereke ya civînê mijara ewlekarî
û parastinê bû. Civîn di demek wîha
de hate kirin, dewleta Tirk dagirkeriya
xwe ya li ser xaka Başûrê Kurdistanê
gihandiyê asta herî jor. Ji xwe çî dema
dagirkerî û herî zêde dibin, civînenê
bi vî awayî çêdibin.

Çawa Erdogan di 22'yê Nîsanê
2024'an de serdana Iraqê kir û bi
serokwezîrê Iraqê re gelek peyman
îmzekir, piştî wê serdanê dewleta Tirk
bi hezaran leşker û wesayîtên zirxî
tevî çêkirên giran veguhest Başûrê
Kurdistan û Iraqê.

derve pêkhat. Cîvîna sêyem ji di 14^ê Adara 2024'an de li Bexdayê pêkhat. Cîvîna çarem di 15^ê Tebaxê de li Enqerêyê çêbû. Şandeya Iraqê bi serokatiya Wezîrê Karên Derve yê Iraqê Fuad Hîsên ku di heman demê de nûnerê Barzanîyê, serdana Iraqê kir. Di cîvînê de Wezîrê Karê Hindir yê Hikumeta Herêmê Rêber Ehmed yê serokê Desteya Heşdî Şeebî Falih Feyaz jî amade bûn.

Li gorî daxuyaniyên her du alîyan,

mijara sereke ya civînê mijara ewlekarî û parastinê bû. Civîn di demek wîhan de hate kirin, dewleta Tirk dagirkeriya xwe ya li ser xaka Başûrê Kurdistanê li gihandiyê asta herî jor. Ji xwe çî dema dagirkerî û êrîş zêde dibin, civînen bi vî awayî çêdibin.

Çawa Erdogan di 22'yê Nîsanê 2024'an de serdana Iraqê kir û bi serokwezîrê Iraqê re gelek peyman û mîmzerê, piştî wê serdanê dewleta Tirk bi hezaran leşker û wesayîştên zîrxan tevî çekên giran veguhest Başûrê Kurdistan û Iraqê.

Li aliyek din dewleta Tirk serberdariya xaka Iraqê binpêkîriya û binakûrahiya 40 kîlometre ketiye nav xaka Iraq û Herêma Kurdistanê. Bi berdana baregehên nû yên leşkerî avakir û nafikire vate bike. Tevî hemû dagirkerî û destverdana dewleta Tirk, berovajiyê hemû yasayên navneteweyî, lê heyra nîha ji Hikumeta Iraq û rayedarên Herêma Kurdistanê ti helwestek nîşan nedane û bêdengiya xwe di parêzin. **ROJNEWS**

**“Qesabê
Şengalê
Mesûdê
Berzanî”!**

Ahmet Aktaş

Kovara nûçeyan a THE CRADLE ku navenda wê li Lîbanê ye, berî çend rojan ev manşet li kovara xwe danî bû.

Heta nîha li Rohilatê Navîn, bêhtîr komkujiyê Israîlê yê li dijî gelê Fîlêstîn deng vedabûn û bi navê QESABÊ SEBRA û ŞATILÂ Serokwezîr Ariel Şaron dihat naskirin. Di heman demê de li herêma Balakan jî, navê hinek fermandarên komkujî pêkanibûn derketin çapemeniyê, hinek hatin darizandin û hatin cezâ kirin jî.

Nîha, ji bo êrîşên Israîlê yê li ser gelê Fîlêstîn, bi heman karî Serokwezîr Netanyahû mina Qesabê Xezayê tê bi nav kirin.

Erê, komkujî an qirkerî li kuderê cihanê pêkhatibû, me jî û herkesên mirovperwer xemdar dikin, lê ya herî nêz û me yekser xemdar dike û xedar birîndar dike, komkujî û qirkeriya bi destê "kesên kurd" pêk hatibûn.

Em ne biyanî ne, jî siyaset û kiryarên hinek kesên jî malbata Berzanî û nûçeyan wan ên kujeriyê yekani û koman! Ji wê malbatê, navê Mesûd, kurê wî Mesûr û Bîraz/zavayê wî Nêçîr derdikevin pêş.

Erê, berî wan kesên navê hinek kesên di jî jî wê malbatê mina Melûstêfa û hinek kesên nêzî wan hatin gotin.

Her wiha di kovara The Gradle de, bahsa Dagêha Herêmîya DYE'ê ya li Washington DC'ê ye dewam dike, ku di vîra de jî dibêje "Mesûd Berzanî, bi DEAŞê re li ser ÊZDIYA komkujî pêkani ye!"

Doza wê dagêhê, bi navê Fona Mûxdrên Kurdistanê ya di bin serokatîya Stephen Studdert ê serşewîrmendê Bush, Reagan û Ford bû hatiye vekirin.

Lewma ev dozê û dagêhê girîng e û di nava vê dozê de, Mesûd û kurê wî Mesûr bi tawandên giran, bi sûçên mezin tên destnîşankirin.

Her wiha, di kovarê de çîhê digot gotînen Mirza Îsmarêl Serokê Rêxistîna-Navneteweyî ya Mafên Mirova yê Êzîdîyan ku ew jî sûçên wan Berzanîyan piştiras dike.

Û armancê serekê ya Mesûd, jî vê xiyaretê û bi taybetî bi DAÎŞê re qirkeriya Êzîdîyan; avakirina dewletê tekîslamî ye!

Weke minak; berî çend rojan, Cavîd Çaglar ê wêzîrê kevn ê Sîlêman Demirel bû, di hevpeyvînekê xwe de ya li gel Rojnamevan Cansu Çamlîbel, hevalbendîya Mesûd a di gel Dewleta Tirk çawa jî di e, an jî bi gotina rast çawa di nava xiyaretê de vedigewize? zelal diyar dike.

Yek ji guftûguyên Cavîd û Mesûd wiya ye:

Dibêje Mesûd jî min re got, "bavê min Mele Mîstêfa şîret li min kiriyê û gotiye 'hûn ti carî bi Saddam bawer nebin, belê hûn bi Tirkîan bawer bin, ew dostên me ne'!"

Eger rast bûhe(na nûwa kesî jî wan, negotîye ev mirov derwêha dike), wê Mesûd ev gotin kiri be; ya rast dibêje û bavê wî jî weke wî di nava xiyaretê de bû û jixwe ew jî li ser şopa wî dimeşe, ya derwêha dike ku wê wextê jî him xiyaretê bi bavê xwe re dike û him jî xiyaretê bi gelê Kurdîstanê re dike!

Êdî sîrova ya gel û raya giştî ye.

Şehîdên şopdarên heqîqetê

Dijminên gelê Kurd li dijî dengê rastiyê û pêûsa azad êrişên xwe dewam dikin. Di encamê de, li ser rêya lêgerîna heqîqet û azadiyê gelek berdêlên giran tên dayîn. Rojnemevan û xebatkarên Ragihandina Azad di rêwîtiya xwe ya ronîkirinê û teyisandina rastiyê de, têkoşînekê bêhempa didin meşandin.

Roj Mehmûd/Qamişlo

fîreh bikin û li ser wê ava bikin,
fîro roj her endamêk raghandin.
Azad bi hemû hêza xwe kar bi-
nî, li dijî gerê taybet yê ku li ser
herêmê tê meşandin bibin dengê
civaka xwe û destkeftiyên ku bi
xwîna şehîdan hatine bidestxistin,
pêş bikin. Pêwîste raghandinekê
pêşeyî were pêşxistin em di warê
pêşeyî de gavan bavên û karibin
nûnertiya dengê civakê bikin, ew
jî bi tekoşin û xwezanekirinê tê
bidestxistin.”

Navên Şehîdên Bakur û
Rojhilatê Sûriyê û cihê ku lê
şehîd bûne wiha ye:

-Nûçegihana Ajansa Hawarê Dî-
şan îbîş dema ku di 12'ê Cotmehê
de hemleya Hêzên Sûriyeye
Demokratîk a rizgarkirina rojîlatê
çemê Firatê ji çeteyên DAİŞ'ê di-
şopand, şehîd bû.

-Rojnameger, nivîskar û şoreşger
Seyîd Ifrane di 22'ê Îlonê de di
encama kiriza di de şehîd bû.

-Şîlan Botan (Rîm Xîşman) en-
dama çapemeniya YPG, YPJ'ê di
25'ê Nisana 2017'an de, di enca-
ma bomberdûmana balafrîrên ser
ên dewleta Tirk a li ser Çiyayê
Qereqox şehîd bû.

-Xerîb Walat (Xerîb Reşo) roj-
namevan û yek ji damezrînerên
ragihandina YPG'ê
di 21'ê Nisana 2017'an de, di
dema şopandina Pêngava Xezaba
Firatê ya ji bo rizgarkirina Reqayê
ji çeteyên DAİŞ'ê, şehîd bû.

-Îlon Nohlat (Ronahî Omer) end-
ama çapemeniyê ya YPG, YPJ'ê di
20'ê Mijdara 2016'an de li herêmenê
Şehbayê de encama bombebaran-
a artêşa Tirk a li ser herêmenê
Şehbayê de şehîd bû.

-Arîr Cûdî (Afin Ibrahim), di 31'ê
Çiyaya 2016'an de li herêma El-
Hawîlê ya bajarê Hesekekê dema kar-
rojnamegeriyê dikir, di encama
teqîna mayînekê de, şehîd bû.

-Agri Yilmaz (Meryem Mihemed),
di 13'ê Nisana 2015'an de dema ku
li gundê Xan Mamed ê Kobaniyê
rizgarkirina herêmenê Kobanê di-
şopand, şehîd bû.

-Raywan Zagros (Kadar Xelef), di
21'ê Çiyaya 2014'an de li gundê

Filistinê ê ser bi bajarokê Cezaa ve dema ku şerê YPG'ê li herêma Cezaa ya Girkê Legê dişopand, şehîd bû.

-Mazlûm Bakok (Ehmed Saado) di 28'ê Îlona 2014'an de dema ku vekirina korîdora mirovî ya di navbera Rojava û Şengalê de dişopand, şehîd bû.

-Rustem Gilo (Selah Sîdo) di 11'ê Mijdara 2016'an de di encamê bombebaranê artêşa Tirk a dagirker a li ser herêmên Şehbayê de şehîd bû.

-Aram Jan (Aram Ebdullah) di 2'ê Hezîrana 2016'an de di navçeyê Ebû Qelqel de hemleja rizgarkirina Minbicê ji çeteyên DAIS'ê de şehîd bû.

-Bahoz Houran di 1'ê Çileyê 2015'an de dema ku şerê li dijî çeteyên DAIS'ê di nava bajarê Kobanê de dişopand şehîd bû.

-Mistefa Şukrî di 13'ê Tîrmeha 2016'an de di hemleja rizgarkirina Menbicê de birîndar bû û di 19'ê Tîrmeha 2016'an de li Nexweşxaneyê Qamişlo şehîd bû.

-Tolhadan Velat (Ocalan Ehmed) endamê Çapemeniya YPG'ê di 22'ê Çileyê 2018'an de di encamê êrîşê hewayî yê artêşa Tirk a dagirker li dijî herêma Efrînê dişopand, şehîd bû.

-Mihemed Reşo, peyamnêrê kanala televizyona ÇIRA TV, di 13'ê Cotmeha 2019'an de li Serêkaniyê de encamê bomberdûmana balafirêrê dewleta Tirk a dagirker de şehîd bû.

-Sead El-Ehmed, nûçegihanê Ajansa Hawarê ANHA yê, di 13'ê Cotmeha 2019'an de li Serêkaniyê de encamê bomberdûmana balafirêrê

dewleta Tirk a dagirker de şehid bû.

- Haqî Bagok (Haqî Hesen) endamê çapemeniya YPG'ê di 25'ê Nisana 2017'an de di dema bombardûmana balafirên şer ên dewleta Tirk a li ser Çiyayê Qerçoxê de şehid bû.

- Ezîz Sînk a çapemeniya Azad dixebitî, di sala 2019'an de li herêma Tîl Temirê ji ber bombardûmana dewleta Tirk şehid bû

- Delwan Geher endama ragehandina YPJ'ê di 2019'an de şehid bû.

- Fîras Dagh endamê ragehandina YPG'ê di 2017'an de şehid bû.

- Rewan Kenco (Ehmed Hamo) endamê Çapemeniya YPG'ê di 25'ê Nisana 2017'an de di dema bombardûmana balafirên şer ên dewleta Tirk a li ser çiyayê Qerçoxê de şehid bû.

- Îsam Ebdullah Nûçegihanê ANHA'yê di 20 Mijdara 2022'an de, di dema bombarbarana Tirkiyê bi balafirên şer li ser Gundê Teqilbeqlî yê girêdayî bajarê Dêrikê de şehid bû.

- Dylan Olmaz di 13'ê Cotmeha 2019'an de li bajarê Girê Spî di encama bombarbarana balafirên şer ên dewleta Tirk de şehid bû.

- Wîdad Erdemci derhênerê beşgelmê, ku roja 10'ê Cotmeha 2019'an dema mala wî li bajarê Serêkaniyê ji aliyê firokeyên şer ên Tirkiyê ve hat bombarankirin, şehid bû.

- Necmedîn Sînan, xebatkarê kanala JIN TV, di 23'ê Tebaxa 2023'an de li ser rêya Qamişlo-Amûdê di encama êrişa balafira bêmîrov ya dagirkeriya Tir de şehid bû.

FENER

**Şam Guh
Bide Tirkiyê
Dê Pîqinê Di
Bin Xwe De
Bibire!**

Idrîs Henan

Çesedanan bi lez ên li herêm û Kurdistanê muhra xwe li şiklê hevşengî ya xwe zêde pêserojîye kirîye û diyar e wê carek din ev qad şahidiya dengê yekê nû ya pala xwe daye rûxandina sistêma kevneperest a netew dewlet, bike. Di heman wextê de dî şahidiya ji zayina sistêma demokratîk a bingeha wê felsefeya Netewa Demokratîk a Rêber APO ye re bike.

Bi serê Îsrail û Hemasê re lora Tirkiyê ya provakîvî di wê erîşê de ber bi çav bû. Hemû îmkanên xwe di oxira şerê navê Îsrail û İranê de seferber kirîye. Di bingeha xwe de hewl dida herdu hezên Îsrail û İranê, lew bike û pozîsyona xwe ya ceosiyasî jî destê nedan. Lew re jî van gesedanan weke fîrsendê digewisîne ku dagîrkirîya xwe jî başûr û rojava yî Kurdistanê re tekûztîr, berfêrtîr û mayîndîr bike. Hewl dida astengiyên li pêş pêkanîna Mîsaqa Milli rake û bi tunekirîna gelan re erdnîgarîya xwe fêrtîr bike. Ji bo wê yekê bixe realîteyê bi hezên herêmî yên weke xwe û xûrîya Çeteyên Sûrîyê, PDK, ENKS û terora Alevîyî û DAİŞ re di nav hemeheşî û tîfaqên de ye. Derdê Tirkiyê ew e; jînavbirina projeya gelan a azadî û demokrasîyê, Rêveberîya Xweser e.

Ji ber ku xwedî miratîyateke qirker e, bi rejîmên fîroşkar ên weke Baas li Şam û Bexdayê re li hev dike. Iro jî her kesî bêtîr faşîzmê Tirak berê xwe daye lihevkirînan. Itîfaqa xînz a bi Bexdayê re û xalên wê yên xwerastekirîne û dancayên bi erîşên li ser Dêrazorê re derketîne pêş raya giştî, niyetên nepenî û eşkere yên Tirkiyê desîfîre dîkin.

Rêveberîya Bakur û Rojhilatî Sûrîyê, ji ber ku rêveberîyake gelan a şîrtejkî e, baş têgîhaştîye van plan, dekdokûlasyonê hezîn dagîrkirîye. Ji ber wê jî ku dî rûdan ber hîkûmeta Şamê û bang lê kir ku hişê xwe di serê xwe ku neke kibozat nav agirê berjewîndîyên Tirkiyê li herêmê. Bawer dikim banga herî şîrtejkî ew bû. Nêzikatiyê Şamê jî bangên Erdogan ên hevîtinê re baş diyar dikin ku li bawerîya wê bi Erdogan nênin. Dîzane jî wî xwe kuştîye ku têkiliyekê li ser bingeha dijîyatî ya projeya demokratîk re ava bike. Lê dîsa ji zane ku de ev yek deşlîhatîyê wê rûbirûyî hezên demokrasîyê bihêle ku hêza wî nîne keliyek be jî li ber xwe bide. Dêmekî tîvedana rejîma Tirkiyê jî rejîma Şamê re şîmîtanînek e ku wê dawî li deşlîhatîyaya wê bîne.

Rûdanê li dergeha Ebad Zîndîn, liv û tevergehê hezân, reaksiyonên alîyan û bertekên derdikevînan diyar dikin ku biryareke bi şîrîkatîya tevayî alîyên Aştana û sûtîyê pêk tî. Di dirêjahîya wê de jî civdayî lîcneya destûrî ya ku Rûsya yê bi Bexdayê pêşniyar kirîye heye. Ji ber wê jî jî, gawa ku zemin bi itîfaqên bi Iraq û PDK re têye avakirin, iro jî dixwazîn bi itîfaq û hevîtinê bi Esad re heman zemînê li Sûrîyê bidin avakirin. Ango ji başûr heya rojava yî Kurdistanê xetêkî dijîyatî ye qirînkirne we avakirin ku di encamê de projeya Mîsaqa Milli li ser kavîlên geronê tekoşîna gelan a azadî û demokrasîyê zîndî bike.

Tam jî bo wê jî hişyarîyên Rêveberîya Xweser jî rejîma Şamê re hebûn ku neşîmîte xefka Tirkiyêya ku dixwaze Şamê mîna girzeke çîng di agirdanê xwe de bişewitîne û herêmê di oxira berfêrkirîna dagîrkirîya xwe de talan bike. Ji bona wê jî pêwîstê hîkûmeta Şamê haydar be ku diwarê wê we avakirin, dî hemû rêyên vegeêrê ku bike û de piqînê bin xwe de bibire.